

ПРАЦЯ

ОДИНОКА УКРАЇНЬСЬКА ЧАСОПИСЬ У БРАЗИЛІЇ

Виходить кожного четверга о 8-ій год. рано.

ВИДАЄ: ВИДАВНИЧА СПІЛКА.

„ПРАЦЯ“

Український просвітно-економічний тижневик у Бразилії.

ПЕРЕДПЛАТА У БРАЗИЛІЇ:

Річно 8\$ піврічно 5\$
Для Галичини 72 кор.
Для України 36 руб.
Для п. Америки 2.50 дол.
Для Канади 2.50 дол.
Для Аргентини 6 пез.

„PRACIA“

Jornal semanal para os Ukrainos no Brazil.
Publica-se em Prudentopolis às Quintas Feiras.

Дрібні оголошення по 100 рс. від стиха. Більші по 200 рс. За всякі оголошення платиться з гори.

PRACIA

Prudentopolis — Parana

Ми Українці до спону
В нас є сила Козаків!

Не розлучать нас ні море,
Ні межі чужих країв. Гимн ам. Укр.

Проситься Ш. ПП. Передплатників зложити залеглу передплату. Просимо уважати, що все дороге, та тому годі посилати часопись даром. Залеглих передплатників є досить, котрі ще не заплатили навіть за 1919 р. Просим дуже зложити чи то на руки своїх Ш. Агентів, чи впрост на адресу Редакції.

Завзята боротьба за волю.

А нині розкриваємо перед Вашими очима иньший образ завзятої боротьби, яка таксамо важиться зараз хоть зівсім відмінними способами, як боротьба в Ірландії.

Нині поведемо Вас, Українці, над сині води Ганґесу, до старинної країни Гіндусів, Індій.

«Від першої хвилини, коли я висів на сушу в Індіях, я побачив невисказану ненависть і відчуженість цих, що мали стати моїми друзями. Тинь Амріцара впала на погідне до цих пор лице Індій.» — Так сказав князь Конавт, до недавна віцекороль Індій.

А ця заява зістала викликана фактом, що від кількох літ пробуджена Індія вхопилася страшного способу боротьби за визволення своєї вітчизни з під англійського панування: бойкоту. І цей бойкот всего, що тільки називається

го тільки тридцять осіб, самі англійські урядники. А рівночасно в недалекім парку зібралось 70.000 народа, Гіндусів, почавши від князів а скінчивши на жебраках, які слухали промови нині наймогутнійшого в цілих Індіях чоловіка, Магатми Ганді, організатора і провідника бойкоту.

Коли віцекороль прибув до Калькути, величезного торговельного міста в Індіях, сейчас весь торговельний, промисловий і соціальний рух відразу завмер. Всі фабрики, залізниці, трамваї, базари, склепи — все нараз стануло і зачинило двері. Пусті вулиці, на яких не було ніодного в буквальному цього слова значінню пошкоженого і зачинені двері та позаслонювані вікна повитали англійського віцекороля в цім «місті палат».

І де не звернувся віцекороль, на кождім кроці в цілих Індіях стрічала його такасама судьба. І він зломаний і знесилений цим невмолним бойкотом зрезигнував зі свого становища.

Магатмі Ганді не спав ні волосок з голови і хоть його науки нанесли вже не міліони але міліарди втрат Англії, хоть наслідком його наущення бойкоту всего що англійське панування Англії чиниться вже тільки на місяці, хоть веначе апостол, ходить явно і в білий день від міста до міста, від села до села і явно голосить свою науку — англійські власти не мають відваги посягнути по него рукою. В цілих Індіях з їх 315 міліонами населення Магатма Ганді вважається за сьвятого і за пророка.

Він уродився в 1869-ім році в Індіях яко син президента міністрів одного з так званих независимих держав Індій. Скінчивши студії в Індіях, студював права на університеті в Аксфорд, Англії і в 1891-ім році став членом одной з найвизначніших адвокатських фірм в Лондоні. І тут починається його діяльність. До Полуднево африканських колоній англійські власти спроваджували з Індій сотками тисяч робітників, з якими поводженося ще гірше, як з невільниками. І він дізнався про це, поспішив до полудневої Африки, щоб яко адвокат боронити цих нещасних рабів. Зорганізував їх до страйку, кидався в їх обороні по всіх усяодах — та дарма. Сам з жінкою і малою дитиною дістався до вязниці, де перемучився два роки. В цій вязни-

хав до Індій скинув зі себе європейське плаття, обривив собі голову і одягнув в стрій жебрака став мандрувати з міста до міста від села до села і голосити науку, яка дається коротко зібратися в однім реченю:

„Смертельним і непростимим ні на цім світі ні на другім світі гріхом є для всякого Українця хотьби тільки малим пальцем доторкнутися цього, що походить від Ляхів... Бойкот всіх інституцій заряджень, прав а таксамо і всіх осіб які мають якунебудь стичність з ляхьким пануванням на українській землі, невідклично і скоро знищить їх і приневолить до опорожнення чужої землі —“

Простіть — ми забули, що не пишемо за Ляхів і Українців, але за Гіндусів. Магатма Ганді голосив ці науки Гіндусам, а тільки навісна думка та задушевна мрія мимохить якось поплутала нам імена.

А наслідки цих наук — прошу не забувати, що це діється зараз не в нас, але в Індіях?

Безнастанні страйки в цілих Індіях по всіх фабриках. Страйки по залізницях паралізують перевіз навіть почти. Страйки по всіх копальнях. Відмова селян продавати щонебудь містам де мешкають вороги. Бойкот всіх товарів, який за минулий рік наанглійським купцям втрат на кілька міліардів фунтів штерлінґів. Бойкот судів, відмова плачення податків. (Податки платить вся-

впала на погідне до цих пор ли-
це Індій.» — Так сказав князь
Конант, до недавна віцекороль
Індій.

А ця заява зістала викликана
фактом, що від кількох літ про-
буджена Індія вхопила страш-
ного способу боротьби за визво-
лення своєї вітчизни з під англій-
ського панування: бойкоту. І цей
бойкот всего, що тільки називаєть-
ся англійське від кількох літ пе-
реводить стисло і з таким тихим
але не зрушимим завзяттем, що
йому нема рівні в історії всіх ві-
ків і цілого світа.

Коли в Мадрес згаданий англій-
ський віцекороль висів на сушу,
щоб обняти в краю власть, пові-
тала його цілковита пустка і по-
рожнеча. Плятформа, побудована
для 30.000 народа,
який мав брати участь в пові-
тальних торжествах, була зівсім
порожня; на ній находилося все-

яких не було ніодного в букваль-
нім цего слова значінню пожо-
го і зачинені двері та позаслоню-
вані вікна повитали англійського
віцекороля в цім «місті палат».

І де не звернувся віцекороль,
на кождім кроці в цілих Індіях
стрічала його такасама судьба. І
він зломаний і знесилений цим
невмолимим бойкотом зрезигну-
вав зі свого становища.

Коли минушого року по візи-
ті в Америці, англійський наслід-
ник престола заповів свій приїзд
до Індій, цеї перлини англійської
корони» — сейчас Магатма Іанді
видав до всего населення інстру-
кцію, як витати будучого короля.
Народ має виповнити вулиці, але
в хвилині переїзду походу має
звернутися до него — плечима. І
англійське правительство, прави-
тельство наймогучійшої держави
на світі сейчас відкликало приїзд
наслідника престола до Індій. А

Індій сотками тисяч робітників, з
якими поводженося ще гірше, як
з невільниками. І він дізнався про
це, поспішив до полудневої Аф-
рики, щоб яко адвокат боронити
цих нешасних рабів. Зорганізу-
вав їх до страйку, кидався в їх
обороні по всіх усюдах — та
дарма. Сам з жінкою і малою ди-
тиною дістався до вязниці, де пе-
ремучився два роки, В цій вязни-
ці він перший в новітній історії
почав голодовий страйк, яким
нині послуговуються так часто всі
невинно вязнені і мучені. Два ро-
ки мук і вязниці знищили його
здоровле і переконали його, що
всяка боротьба за волю і за пра-
ва якогось народу на чужій зем-
лі є так довго безвиглядна, як
довго властива Вітчизна цего на-
роду не має самостійности! І то-
му він порішив весь свій народ,
а його є 315 міль. і він всіляких
вір, зревольтувати і пірвати до
визвольної боротьбу. Він переї-

Індіях по всіх фабриках. Страй-
ки по залізницях паралізують
перевіз навіть почти. Страйки по
всіх копальнях. Відмова селян
продавати щонебудь містам де
мешкають вороги. Бойкот всіх
товарів, який за минулий рік на-
англійським купцям втрат на кіль-
ка мільярдів фунтів штерлінгів.
Бойкот судів, відмова плачення
податків. (Податки платить вся-
кий доперва тоді, коли до цего є
приневолений силою і не бачить
ніякого виходу). Словом: пасив-
ний опір всім правам, всім за-
рядженням а навіть супроти всіх
людей, що мають якунебудь звязь
з ворогом.

Це все осягнув Магатма (свя-
тий) Магандан Карамчад Іанді,
нині паймогучійший чоловік в ці-
лих Індіях. Він сам один, перед
десятьма роками почав цей рух;
нині має сотки тисяч помічників
з усіх клас населення і сотки міль-
онів приклонників. А однак все

В. Злотополець.

Син України.

ІСТОРИЧНА ПОВІСТЬ В ТРЬОХ ЧАСТИНАХ.

(Дальше).

Він так часто думав про них, що ця
думка, хоч була недоречною, здалась йому
тепера цілком можливою. Ох билось,
билось йому серце. Раз-у-раз вибігав, щоб
розкладати багаття, та кожного разу
струї дощу його гасили. Отак серед усіх
думок, сумнівів та надій минула ко-
закови ніч.

Розвиднялося. Буря вже стихла. Мико-
ла побіг мерціям на беріг У його голові
промайнуло безліч думок. — Чи побачу
корабель, чи лише хвилі? — питав
себе раз-у-раз. І чув, як при цьому бється в
нього серце. Важко дихаючи, прибіг козак
на бережжя. І показалося зовсім не те,
про що так мріяв: на широкому, безкрай-
ному виднокрузі нічого не було видно —
навіть якої будь чорної крапки, що мог-
ла б нагадувати корабель. В один мент
розбилися надії. І Микола вчув, як щось
важке звалилося на груди й придавило
їх наче камінюкою. І коли він так стояв
дивився з закаменилим зором у далочінь,
дзвонив як Чинкадавін, що прибіг разом із
друзями на беріг, скрикнув зненацька. Мико-

ла здригнувся й побачив, що бідний джу-
ра стояв блідний-блідний, дивлячись мов
не своїми очима туди, де привязаний був
човен. Тепера тільки Микола запримітив,
що човна немає: розбурхані хвилі схопи-
ли його ще мабуць у ночі й понесли Бог
знає куди. Мрії Чинкадавін були розбиті.
— «Вже більше не бачити мені мого
старого батька!» — говорив він заломив-
ши руки і рясні сльози котилися бідола-
сі з очей. Кулаками почав він бити в
груди й рвати з голови волосся.

Миколі шкода стало бідного Індіян-
на, що так любив свого батька й хоча
самому рвалося серце, бо й він завівся
в надії, як міг лише почав потішати й
розважати свого друга. Поглянав іще
раз на море, га і тепер нічогісінько не
зауважав. «Це значить не гармата гурко-
тіла, а таки грім! Нічого вже мені спо-
діватися!» Узяв за руку Чинкадавіна, що
все ще хлипав як дитина, й пішов до
дому.

Та не міг довго всидіти наші козаря-
га. Перед його очима в сей час стояв ко-
рабель, чи галера, чи козацькі байдаки.
І хоча знав, що що не побачите йому
ні одного, ні другого, проте вибіг із пе-
чері й вийшов на скелю, з якої міг ба-
чити східній беріг острова. Та дарма: й
звідсіля нічого не вглядів. — «Я так і
думав», виправдував себе Микола — «Я
так і думав», виправдував себе Микола

— «та все таки піду ще на другу ви-
щу скелю: коли й звідси нічого не побачу,
значить уже більше нічого мені сподівати-
ся й морочити дурно голову марноти гад-
ками.» За хвилину кілька він стояв уже
на високій скелі. Глянув — і затремтів.
Чув як кров ударила в голову, як до очей
тиснуться сльози, як щось роспіра йому
груди таке радісне, таке могутньо-радісне
на обрії побачив малу цятку.

«О Боже!» Скрикнув широко розпо-
стерши тремтячі руки й стояв непорушно.
Цим разом Микола не помилився: в да-
лечині маячив корабель. Миттю збіг він
щасливий до печері, вхопив зброю, без
якої ніколи не виходив, а вилізачи по
драбині на скелю, гукнув до Чинкадавіна:
«Агов, там хутчій!»
Чинкадавін нічо не розумів із уривних
коротких слів Запорожця. Такої радості
й такого поспіху він іще ніколи не ба-
чив у Миколі. «Певно припливли на ос-
трів справляти бенкет», подумав він, і
вхопивши і собі зброю, побіг за Мико-
лою.

Без спочинку то бігцем то швидкою
ходом пройшли вони так з півмилі. Тут
кінчався вже берег і морські хвилі об-
мивали білий пісок. І тепера тільки зро-
зумів Чинкадавін, чому так гнав його
пан: недалеко берега бовванів великий
корабель.

— «О, поплинемо поплинемо на Ук-

раїну, як соколята! Побачиш, друже що
то за край! Не ваші дикі острови: побачи-
ши зелені сади, розлогі степи з могила-
ми, хати біленькі, гаї, байраки, і Дніпро-
ві кручі, і пороги, і славу на весь світ
— Січ-Запорожжя! Ех, жити будемо жи-
ти!» — зхвильовано радісно говорив
Микола Чинкадавінові. — «Та от треба
дати гасло, а то корабель з під носу
відпливе й тоді хоч умірай з одчаю!»

«Треба кричати думав Микола й з у-
сенької сили почав гукати. Та хоча ві-
тер віяв з острова в напрямі корабля,
проте ті звуки губилися й стихали заки
долітали до корабля. Довго не думаючи,
Микола звелів Чинкадавінові розкласати
вогонь. «Це примітьте доконче!» говорив
Микола дивлячись як великий дим взно-
сився до неба й сподіваючись побачити
шалюну, яка илвтиме з корабля до бе-
рега, та даремно.

З годину налахкотів вогонь і почав
уже пригасати. Не зісталося нічого як
хіба вертати до дому. Тоді Чинкадавіно-
ві шкода стало свого зажуреного пана й
він каже:

— «Не сумуй пане! Не побачили на-
шого вогню, так порадимо пнакше. Хот
далеченько до корабля то може пощас-
тяться мені допливти до нього й подати
звістку, щоб причалували до берега.»
Надія мигнула в Миколіних очах. Вр-
дваний стиснув щиро руку Чинкадавіно

ще ходять в одінню жебрака, хоть по всякім публичнім вічу під голим небом, складають у його стіп мільони дорогими жемчугами для справи визволення Індій з під чужого панування.

І самі Англіїці признають, що нема нині в цілім світ другого чоловіка, щоб мав стільки мільонів приклонників, що він. І його вороги, яким він отверто виповів війну і яких він отверто перед їх власним лицем нищить на всякім кроці, признають, що ці сотки мільонів приклонників він здобув собі: святостію і непорочністю характеру, які звязалися рівночасно з незрівнаним політичним хистом, що вспів за десять літ зеднати всі касти і всі класи та всі віри Індій, які від віків криваво себе поборювали до одної спільної цілі: бойкутовання Англії і Англіїців.

В цю хвилину, від початку цього року він звернувся зі своїми науками до жовнірів-Гіндусів, які служать в англійській армії і своїми багнетами держать в Індіях панування чужинців. А наслідок його науки є такий, що зараз цілими полками Гіндуси покидають англійську армію.

Нині положення в Індіях є таке, що самі Англіїці признають, що коли не станеться якесь чудо їх панування над Індіями до трох літ завалиться. І вони перед страшним оружжям, яким зараз борють Гіндуси за свободу свого краю, бойкотом, або будуть мусіли звернутися цілком з краю і признати його незалежність, або спроваджувати там з цілого світа мільонові армії і починати криваву боротьбу, якої вислід і так буде безнадійний.

Так борються Гіндуси, народ, що хоче мати свободу і волю....

Цить...! Чи не чуєте, як з під високого кургану, там коло Канена, з леготом вітру несуться тихонько слова:

„Учітеся, Брати мої.....“

Не чуєте?

Правда мине Гіндуси.

возити в ім'я гуманности поживу до міста бо його мешканці стоять вже одною ногою в гробі“. В другім поклику комісія звернулася прямо до повстанців, щоби вони: „бешкетували можливо найдалше від міста, бо його населення бажає вже раз спокійно варити і їсти свою водяну зупу“.

Офіційні „Київські Вісти“ потішають населення обіцянкою, що роз'їджатимуть небавом полеві кудхні, подаючи населенню зупу даром.

Польські приготування в справі Сх. Галичини.

УПС. повідомляє зі Львова: „Вперед“ подає вістку, що в Кракові відбувалися тайні наради людвців над справою Східної Галичини. „Курєр Львовський“ подає в телеграмі з Варшави, що там відбуваються наради з Українцями і що вже близьке є вирішення співжиття між польським і українським народом. Хто з Українців бере участь в цих нарадах остає тайною редакції „Курєра Львовського“. На всякий випадок польські правлячі круги роздумують і видумують всілякі проекти над остаточним поневоленням українського народу у Сх. Галичині. У Львові держиться вперто чутка, що на випадок неутралізації Сх. Галичини ролю Корфантога у Сх. Галичині має відіграти генерал Івашкевіч і поспішно організовані ним з польських легіонерів і мазурських кольтоністів „бартошове дружини“. В звязку з цим, щоби не допустити українського населення до контракції проти генерала Івашкевіча, польські власти розпочали нові масові арешти українських діячів з поміж інтелігенції і селянства.

Повстанчі відозви.

УПС. повідомляє: „Український Вістник“ з 5. червня оголошує три повстанчі відозви, одну „Українсь-

на Україна! Геть владу грабіжників і комуністів!

Всеукраїнський повстанчський комітет.

Терор на Україні.

УПС. повідомляє зі Львова: На Білорусі і на Україні ведеться під сию пору індивідуальний терор проти комуністів. Прим. в Києві невідомо тайна організація упрвадила визначних большевиків і слідуячого дня найдено декотрих з них повішених на міських ліхтарях а деяких подіравлених крісовими кулями. Большевицька преса повідомляє, що в цей спосіб загинуло поверх 30 большевицьких комісарів.

В ПЕТРОГРАДІ ВИСАДЖЕНО В ВОЗДУХ МОНУМЕНТ БОЛЬШЕВИЦЬКОГО ДІЯЧА.

УПС. повідомляє: „Дайли Телеграф“ приносить вістку, що дня 15. мая в Петрограді підчас паради матросів на очах війська і публіки невідомі люди висадили в воздух здвигнений в 1918 р. монумент замордованого большевицького діяча Влодарського. Справці цього вчинку наслідком загального замішання змогли втечи.

БОЛЬШЕВИЦЬКІ ПРИГОТУВАННЯ ПРОТИ РУМУНІЙ.

УПС. повідомляє зі Львова: Тут прийшли вісти, що на румунській границі здовж Дніпра стоять в боевому поготівлю три большевицькі армії. Кавалерійський корпус Буденного перейшов Дніпро і машерує на румунську границу. В Ольвіополі реквіруються квартири для штабу Буденного. Совітський уряд видав новий поклик до українських повстанців, щоби вони „в цьому моменті не сповнили зради на пролетарській революції“.

ВРАНГЛІВЦІ ІДУТЬ ДО СИБІРУ.

УПС. повідомляє: „Голос Росії“ повідомляє з Царгороду, що останки Вранглівської армії мають від-

БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ ТЕРОР НА УКРАЇНІ.

УПС. повідомляє зі Львова: На конгресі українського учительства в Кам'янці Подільським большевицьким комісар заявив:

„Ми дамо свободу слова в совітській Росії і в совітській Україні аж тоді, коли всі стануть комуністами“.

З КРАЇНИ СЛІЗ І ГОРЯ.

Дня 3. червня відбувся у Львові з'їзд української трудової партії і намітив широку пропаганду праці. Був присутній також о. др. Юрик якому присутні зладили горячу овацію.

Дня 2. червня при „Українським Горожанським Комітеті“ у Львові засновалося придніпрянська секція. Діти одного народу знова сходять ся до спільної праці.

Переворот у Владивостоці.

На підставі відомостей отриманих „Голосомь Росії“, у Владивостоці утворився новий уряд, якого головою є С. Д. Меркулов. Уряд утворений радою 56 громадських і політичних організацій на далекому Сході. Уряд затримав при собі Народне Зібрання в характері законодавчого органу і оголосив скликання Установчих Зборів.

Переворот відбувся завідома та при допомозі японських властей, які мають великий вплив на політику далекого Сходу.

„Зоря“ подає, начеб-то Японія задумала утворити нову буферну державу. в склад якої увійдуть: Корея, Манджурія і російська частина Далекого Сходу. Ця держава має бути під протекторатом Японії.

* * *

Як подає „Руль“, вістки про переворот у Владивостоці, зроблений генералом Каппелем при підтримці Японії, підтверджуються на підставі совітського радіо з Москви. Згідно з заявою сов. уряду, в йо-

що хоче мати свободу і волю...
Цить...! Чи не чуєте, як з під
високго кургану, там коло Кане-
ва, з леготом вітру несуться ти-
хонько слова:

»Учітеся, Брати мої.....«

Не чуєте?

Правда ми не Гіндуси.

„Америка“.

З голодуючого Київа.

УПС. повідомляє: Голод в Київі
приняв в останньому часі катастро-
фальні розміри. Населення котре
полишилося в місті, масово поми-
рає з голоду. 24 мая відпровадже-
но на кладбище поверх 2000 жертв
голодової смерті. З метою побо-
рення голоду утворено в Київі над-
звичайну комісію, на чолі котрої
стоїть тов. Давид Едельштайн. Пер-
шим організатором вчинком цієї
комісії була відозва до селян Киї-
вщини з просьбою: „негайно при-

шити українським д-
телігенції і селянства.

Повстанчі відозви.

УПС. повідомляє: „Український
Вістник“ з 5. червня оголошує три
повстанчі відозви, одну „Українсь-
кого комітету помсти“, дві „всеук-
раїнського повстанческого коміте-
ту“. В одній з них пишеться: „Ук-
раїнці! Настає рішучий час визво-
лення України. Скоріше до праці.
Скоріше до загального обєднання
між собою, щоби всім як один
стати до рішучого бою! Пора ски-
нути з себе большевицьке та мос-
ковське ярмо! Обєднуйтесь, гур-
туйтесь, держіть звязки поміж со-
бою і зі всіми повстанчійськими
комітетами! Домагайте всім не-
обхідним повстанцям! Будьте гото-
вими до рішучого виступу. Про-
день загального наступу буде ого-
лошено. Хай живе вільна самостій-

„в цьому моменті не сповинає
ди на пролетарській революції“.

ВРАНГЛІВЦІ ІДУТЬ ДО СИБІРУ.

УПС. повідомляє: „Голос Росії“
повідомляє з Царгороду, що оста-
нки Вранглівської армії мають від-
їхати за допомогою Японців і на
япанський кораблях до Сибіру до
армії генерала Капеля. Як відомо
ця армія заняла Владивесток, Ни-
кольськ і Омськ і прогнала з тих
міст большевиків.

НЕ ВІЛЬНО ПИСАТИ ПРО ПОВ- СТАННЯ НА СИБІРІ.

УПС. повідомляє зі Львова. Боль-
шевицька чрезвичайка на Україні
заборонила редакціям часописів пи-
сати щонебудь про протибольше-
вицькі повстання на Сибірі. Не ви-
конання цього приказу потягне за
собою кару смерті.

Як подає „Руль“, вістки про пе-
реворот у Владивостоці, зроблений
генералом Капелем при підтримці
Японії, підтверджуються на під-
ставі совітського радіо з Москви.
Згідно з заявою сов. уряду, в Йо-
го руках мають докази, що Япо-
нія задумує доставити у Владиво-
сток і Врангелівські війська. У Вла-
дивостоці вони злучаться з війсь-
ками Семенова і Капеля для за-
войовання цілого Сибіру. Чічерін
звернувся до урядів Англії, Фран-
ції і Італії з протестом проти на-
паду на сов. Росію союзною з ни-
ми Японією.

Рух Махна.

Як повідомляє берлінське „Время“
тиждень тому кавалерійська дивізія
Махна, кількістю понад 6.000 ша-
бель підійшли до кордонів Черни-

ві й на прашання сказав. — »Тільки
вважай як почувеш, що сил у тебе не
стане допливти, вертай назад, бо життя
щирого друга мені найдоржче. Пливи й
хай Бог тобі помагає!« Чінкадавін ски-
нув одіж, зірвав зелену гілячку на знак
миру, взяв її в зуби та й кинувся в
воду.

Індіянин — пливак, доплив щасли-
во до корабля й обплив його кілька разів
гукуючи, але ніхто не обзивався. На-
решті вгледів Чінкадавін грубу лину,
що звисала збоку й мов кіт видрипався
по ній із зеленою гілячкою в руці.

А коли виліз так високо, що міг за-
глянути на поміст, ізлякався й мало не
крикнув зі страху: недалеко стояла якась
кудлата, чорна звірюка. Побачивши Чін-
кадавіна вона такій счинила галає, що
пу-пу! — Ото потвора якась!« думає Ін-
діянин, — »із роду ще такої не бачив
і голосу такого дивного не чув, хіба бе-
ри й злізай.« Та на превелике його зди-
вування оця потвора, схожа щось трохи
на малу ляму, втихла й ласкаво почала
вимахувати пухнатим хвостом. »Як бачу,
ти не така страшна мала потворо!« ду-
мав Чінкадавін вилізши на поміст. Зві-
рятко почало жалісно скимліти, наче про-
хаючи щось у нього й тертись йому об
ноги. »От яке гарне звірятко!« думає
Чінкадавін і почав гладити м'якко як вов-
на волосся звірятка.

Потім почав Індіянин обережно ходи-
ти по помості й гукати, та ніхто не об-
зивався. Здивований ходив він і оглядав
він дивозвижні й чудні, як йому здавало
ся, річи, при чому плечима був зверне-
ний до сходів, які йшли вниз. Зненаць-
ка, коли задивився Індіянин на якесь
велитенське колесо, штовхнуло його щось
так сильно в плечі, що він так і роз-
тягнувся на помості. Переляканий ми-
ттю схопився, оглянувся й задеревів; пе-
ред ним стояла якась друга звірюка з
кривими рогами й здоровенною, довгою
бородою. Потвора стала на задні ноги й
намірялась удруге почастивати переляка-
каного Чінкадавіна. Але цей із криком
миттю вискочив на поруччя помосту й
шубовенув у море. Та ледві проплив він
кілька кроків, як учув за собою плюскіт
наче б хто також скочив у воду й пли-
ве за ним.

»Певно, рогата потвора наздоганяє!«
думав Чінкадавін, пливучи з усієї сили.
Чув лиш, як омлівають йому руки, як
відлиху не стає в грудях, а потвора до-
плива щораз ближче й ближче.

Напружуюча останні сили, доплив він
ледві живий до берега й без слова й
без памяти повалився до ніг Миколи.

Як не промовляв до джури Микола, і
гладив і цілував, — нічого не помагало:
Чінкадавін лежав непорушно мов неж-
ивий. Аж нарешті з неописаною радістю

вчув Микола, що віддих у його друга
стає правильнішим і побачив, що він
поволі починає ворухитися. Так полежав
Індіянин хвилини кільканадцять і нареш-
ті прийшов зовсім до памяти. Тепера по-
чав він оповідати свому панові, що за
страшна пригода з ним сталася.

Оповідав, як то побачив він перед со-
бою наче велику деревляну гору, а на
ній три високих-високих дерева без ли-
стя й без кори та й безліч якихсь заліз-
них обручів і багато иншого, якого зро-
ду ще не бачив і навіть переказати не
уміє. Та й про чорного, кудлатого звіря
не забув ізгадати, і про того останнього
— рогатого й бородатого, що ледві втік
од нього з життям.

Микола цікаво слухав свого вірного
слугу, та й сміючись пояснив йому, що
це мале чорне звірятко — це звичайний
пес, якого нічого було йому лякатись, а
ота бородата потвора — це цап, який
теж не такий страшний, як йому здава-
лося.

З дальшого оповідання Чінкадавіна
Микола догадувався, що корабель мусів
був осісти на мілині, а його залюга по-
кинула судно й певно на човнах пробу-
вала врятуватися. »Та де могли б при-
чалити до берега ці бідолашні люде?« —
питав себе Микола.

Нарешті по довгих міркуваннях нагадав
собоі Микола, що східний вітер, який шв-

лів підчас хуртовини, звернувся в про-
тивний бік, так що не можливо було до-
пливти нещасним до берега, на якому
саме розкладав він багаття. Вітер по-
гнав бідолашних мореплавців у проти-
вний бік і певно вони або знайшли
смерть у хвилях або попали на струю, або
як Бог допоміг — причалили на оден із
островів, що цятками чорніли на заході.
— »Що тут робити?« думає Микола. —
»Нещасні люде з корабля або вже не
живуть, або далеко-далеко звідси на
якомусь дикому острові. Отже нема ні-
шої ради, як рятувати з судна, що ли-
ше вдасться.«

»Та от біда: човна нашого вгнали цей
ночі розбурхані хвилі!« — бідкався Ми-
кола й тепера тільки відчув втрату бай-
дака так болюче, як відчув це вранці
Чінкадавін.

Та навіть ж розум у нашого козака?
Посумував трохи, а далі почав міркувати
й таки вимудрував, чим би заступити
човен. Пригадав собі, як з Полісся спла-
вами женуть до Києва Дніпром дрова й
не раз він на провесні або в-осени хо-
див по них, закидаючи вигідно вудку й
ловлячи рибу. — »От і ми спробуємо
цеї штуки! Поважемо дерева й такої
сплава зібемо, що хоча цілого корабля
перевозь на нім!« думає Микола.

(Далі буде).

гівщини. Рухаючись далі вона дійшла до Ніжина, де значні сили регулярних червоних військ перегородили їй шлях. Там де пройшла дивізія Махна розігнані всі радянські установи й забито понад 150 комісарів та комуністів.

На стації Бобровичі військо Махна затримало валку особливого призначіння, що їхала з Києва до Харкова.

В потязі крім радянського представника була польська місія, яка їхала з Варшави для обговорення деяких питань у звязку з мировим договором. Представників совітського уряду тутже коло залізничного шляху розстріляли. Поляків забрали в полон, як спільників большевиків. Усе майно Поляків розграблено, Паротяг був знищений вибухом, а також полотно залізниці в декількох місцях.

Коли наспіли совітські війська, дивізія Махна зникла невідомо куди.

Кріза польського кабінету.

Як повідомляє „Прагер Прессе“, ректор краківського університету С. Естеррайхер відмовився від посту міністра закордонних справ, мотивуючи свою відмову необхідністю покликання на цей пост фахового міністра. Одним з поважніших кандидатів помічується польський посол в Букарешті Александер Скшинський. Переговори з партіями тривають далі. Останні чутки про уступлення міністра фінансів Стечковського урядово спростовуються. Стечковський має тільки противитися дуже високим кредитам для поодиноких ресортів. Між іншими міністерство для публичних робіт жадає додатково 8 мільярдів для відбудови. Для земельної реформи треба кредиту у висоті 1.300 мільйонів марок.

УКРАЇНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ СТУДЕНТІВ З ПІДКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Як повідомляє ужгородський „Вперед“, в Празі зорганізувалися студенти з Підкарпатської України в товариство „Соціальний Студентський Союз Підкарпатських Українців“.

року повстали Гуцули проти проклятого ворога Ляхо-Татарина. Проклятий ворог череміг і тяжко покарав. Тяжких кар ще ніхто не видів, ніхто не чув. Як покарано людей, навіть невинних. Імено зі села Зеленого коло Жабього повіт Косів, не дається одному чоловікові опієати точно, але мусимо мучитися і терпіти, щоби світ знав як Гуцули страдають під ляхо-татарским наїздником.

1. Дмитро Шкрібляк, син Василя із села Зеленого, сердечно прихильний до українського народу, дбалий про Україну, завзятий патріот тяжко потерів разом із жінкою, дітьми й родичами. Як зломали Поляки повстання, то Дмитро утік з жінкою Оленою в ліси, а Ляхи й прийшли й знищили його до тла. Хату спалили, худобу забрали і лишився Дмитро під голим небом — голий, босий і без куска хліба. 6. мая 1920 р. жінка його повернула до дому з дітьми, до сусідського, бо свого вже не було, і Поляки забрали його жінку Олену на польську команду та тримали 24 годин. З рази били за те щоби сказала за свого чоловіка, що зробив і де находиться. 3-гий раз били до непамяти так, що як пустили, то не зайшла сама до хати а попровалили селяни. Як прийшла до дому, то не пізнали її ні діти, ні мама ні тато. Тепер забрав її муж з дітьми на Підкарпатську Русь, а в Галичині полишила лише гола земля.

2. 60-тилітньому Василеві Шкріблякові цілком невинному, Ляхи спалили будинки 20-го квітня 1920 з цілим господарством. 8 липня 1920 арештовали Василя Шкрібляка та тримали його в тюрмі до 19-го грудня. За той час ніхто не запитав, чого він в тюрмі і за що.

3. 20-го квітня 1920 арештовали Поляки Олексу Янушевського і Федора Слижука і тяжко їх побили колючими дротами. Янушевському, бючи його обідрали ухо, а жінку його Маріку з Мартинчуків так тяжко побили, що чотири дні лежала без пам'яті. Янушевський і Слижук ще сидять в тюрмі.

4. 20-го квітня 1920 арештували Ляхи Петра Максимюка Ганюкового і Дмитра Мартинчука, сина Ілька. Тяжко їх побито нагаями. Максимюкови Поляки розпорили багнетом лице до уха і залагнували та тягли дорогою як дерево і ще тепер в тюрмі.

5. 18-го квітня 1920 втік Олекса Мартинюк з жінкою Каліною і синами Василем та Іваном. Кричали в лісах

Поляки Дмитра Перчука як Председателя Виділу товариства читальні „Просвіти“ в Зеленім. Тяжко побили того невинного чоловіка, лиш за те, що був Председателем Виділу читальні „Пресвіта“. Випустили до дому в серпні 1920 р.

11. 19-го квітня 1920 арештували Поляки Юру Кречуняка з сином Василем. Тяжко їх били, по двох Поляків взяли їх за руки і розпали, як Ісуса Христа та приперли до стіни, а третій сторцом колом штовхав їх у черево і груди. Відпровалили до Коломиї, де лежав хорий поверх 5 тижнів. Жінку його Параску страшно побили і розібрали до гола і хотіли знасилувати.

12. 18-го квітня 1920 арештували Василя Дідушка, тяжко побили прикладами і відставили до Коломиї.

13. 18-го квітня 1920 арештували Юру Мегурука і вязаного відпровалили до Коломиї, бючи по дорозі прикладами крісів. Звільнили його до дому в серпні 1920 р.

17-го квітня 1920. страшно побили Івана Суморюка. Штовхали прикладами крісів та забрали всю худобу, 9 штук маржини і 15 овець. 15. 19-го квітня 1920 арештували Василя Кумлика, тяжко побили і відставили до Коломиї. До дому повернув в серпні.

16. 20-го квітня 1920 арештували Олексу Яківюка з жінкою, побили тяжко у голову. 7 днів держали в пивниці, опісля випустили до дому. По переході генерала Кравса мусів полишити своє майно і втік на Прикарпатську Русь.

За правдивість повищого напишу поручать: Д. Ш., В. М.

Найновіші вісти.

Між Англією а Ірландією прийшло до остаточної згоди. Час покаже, як довго треватиме ся згода.

В Англії робітники гірничі свій штрайк закінчили.

В Франції треває небувала посуха.

Швайцарія вигнала з краю велике число російських большевиків, щоби вздержати в тій ціли всяке ширене большевизму. Се повинні і прочі робити.

В Італії позамикано знова много фабрик. Брак усього даєсь відчувати тяжко.

Між Грецією а Туреччиною бор-

Вийшло одно право в Бразилії, а се, що від тепер не буде можна продавати горівки на келишки, а лиш фляшками закоркованими і сельованими. Для любимців „пінги“ се певно радість не зби яка!

Жертви на українські сироти в Галичині.

Круж. дівчат з К. Абреу 8\$100, кр муц. з Гварануави 8\$200, склади з Маркондес 7\$500, Н. Н. 2\$, на вес. у Києля 6\$700, А. Сеньків 8\$300, на весілю у Твардого 4\$600, на весілю у Брукала 9\$300, на цвинтарі в Ірлі 27\$500, П. Роїк 2\$, Н. Резнік 2\$, Ст. Лецишин 2\$, кр. пев. з Гварануави 8\$, І. Богущ 5\$, на вес. у В. Стоцького 3\$ 800, В. Войтович 20\$, на вес. у Медницького 13\$, круж. муц. з Накер 5\$, на вес. у І. Савків 4\$500, кр. дівч. в Есперанса 2\$400, на вес. у А. Гоцайлюка 27\$, Н. Н. 200 р. круж. С. Андраде 10\$, кр. Б. Вермеля 9\$800, М. Сидор 2\$, Віра Лех 5\$, Анна Лех 5\$, склади в А. Горда 7\$, круж. мужч. Кебралентес 38\$, Лев Данилів 10\$, на весілю у Т. Петрова 4\$500, Т. Петрів 2\$, А. Петрів 2\$, муц. з Т. Прето 5\$.

Расом	346\$400
3 попередного	1:565\$000
Загальна сума	1:911\$400

ДІТОЧИЙ СВІТ

ПРИГОДИ МАЛОГО ПЕТРИКА.

(Дальше).

Х.

Тяжко були йти під гору поміж тернею скалах, але наш малий Петрик тішився тим, гадав, що що крок то ближше до дому. Та так оно й було-б, як би не нова біда. Ледви що показався за гори, зляпали его три розбійники. Пізнали, що є сином воеводи з замку Браніца. — „Хлопче,“ сказали ему, не пустимо тебе, доки твоя бабка не зложить нам за тебе

жодає додатково 8 мільярдів доларів на відбудову. Для земельної реформи треба кредиту у висоті 1.300 мільйонів марок.

УКРАЇНСЬКА ОРГАНІЗАЦІЯ СТУДЕНТІВ З ПІДКАРПАТСЬКОЇ УКРАЇНИ.

Як повідомляє ужгородський „Вперед“, в Празі зорганізувалися студенти з Підкарпатської України в товариство „Соціяльний Студентський Союз Підкарпатських Українців“.

Цей Союз має ціллю допомагати бідним студентам Українцям, які студіюють в вищих школах Праги і містяться в будинку 180, Прага IV.

СУД НАД УБІЙЦЕЮ ТАЛАТА ПАШІ.

Німецький суд присяжних в Берліні увільнив від вини і кари перського студента Тайлера, який 15. березня, як ми про це свого часу доносили, револьверовим вистрілом вбив б. турецького везира Талата Пашу.

ВІЙСЬКОВІ ОПЕРАЦІЇ СЕМЕНОВА.

Як повідомляють О. Е. з Гельсінґфорсу, війська Семенова заняли 23. травня Нікольськ-Уссурійськ. Телеграфічне połącення між Владивостоком і Харбіном перервано.

МАСОВЕ САМОУБІЙСТВО СЕЛЯН В ТАМБОВСЬКІЙ ГУБЕРНІЇ.

Згідно повідомленню „Daily Telegraph“ совітські газети публікують вістку про масове самоубійство селян, мешканців одного великого села тамбовської губернії. Більш 300 чоловіків, жінок і дітей зібралися в парні, зачинили двері і підпалили будинок. Всі погибли.

ХВОРОБА ЛЬОЙД ДЖОРДЖА.

Як повідомляють з Лондону, Льюїс Джордж в наслідок перепрацювання захворів. У його сильна пропасниця.

Як Гуцули терплять під польським наїздом.

(З історії Гуцульського села Зеленого).

Терплять далі і не знають як довго ще будуть терпіти. 17. квітня 1920

рвали ухо, а жінку його Марію з Мартишуків так тяжко побили, що чотири дні лежала без пам'яті. Янушевський і Слижук ще сидять в тюрмі.

4. 20-го квітня 1920 арештували Ляхи Петра Максимюка Ганюкового і Дмитра Мартишука, сина Ілька. Тяжко їх побито нагаями. Максимюкови Поляки розпорили багнетом лице до уха і залагнували та тягли дорогою як дерево і ще тепер в тюрмі.

5. 18-го квітня 1920 втік Олекса Мартинюк з жінкою Калиною і синами Василем та Іваном. Криється в лісах голі, босі й голодні. Хати їм Ляхи спалили, худобу забрали, не лишилося їм нічого, лиш гола земля. Калина повернула 12-го мая 1920 на своє господарство, а Поляки заарештували її і тяжко били, щоби сказала за свого мужа і синів. По 8-мох годинах катовань випустили до дому.

18-го квітня 1920 втік Василь Мартишук, бувший за української влади комісар, що під Ляхами переносив велике терпіння на своїм тілі і душі. Лишила-дома жінка з 10-ти дітьми лишилася під голим небом гола боса і голодна, а Мартишук крився ціле літо по лісах, а опісля перейшов на Підкарпатську Русь.

6. 28-го мая 1920 арештували Поляки Василя Суморюка, тяжко побили, пригнали на постерунок та присилили кільчастим дротом як собаку. Держали там 24 години на дворі, тоді дощ падав, і там били до безпам'яті, потому забрали до Коломиї, де він ще й тепер у криміналі.

7. 18-го квітня арештували Ляхи Івана Суморюка, тяжко побили й відпровадили до Коломиї. Пришов до дому 29-го серпня.

18-го квітня 1920 арештували Дмитра Шкрібляка з Михайлом, страшно побили, руки розпостерли як Ісусови Христови і так провадили через село Зелене і Жабе, і били нагаями то прикладали до їх тіла кільчастий дріт, і відставили до Коломиї. Повернув до дому в грудні 1920 го року.

8. 18 квітня 1920 арештовали Поляки Івана Максимюка і Івана Буцнюка. Тяжко їх побили й відставили до Коломиї. Повернули до дому в серпні 1920.

9. В маю 1920 арештували Ляхи Дмитра Максимюка і Петра Перчука і тяжко їх побили в Зеленім. Їх гнали Поляки бючи 26 кілометрів з Зеленого до Жаб'я, опісля з Жаб'я забрали їх до Коломиї. Та Максимюк втік з Яворова, а Перчук терпів у тюрмі аж до серпня 1920 р.

10. 18-го квітня 1920 арештували

В Англії робити гірничі світиштрайк закінчили.

В Франції триває небувала посуха.

Швайцарія вигнала з краю велике число російських большевиків, щоби вздержати в тій цілі всяке ширене большевизму. Се повинні і прочі робити.

В Італії позамикано знова много фабрик. Брак усього даєсь відчувати тяжко.

Між Грецією а Туреччиною борба ведесь далі. Хто стає побідником годі сказати. Конець діло хвалить.

На Україні борба між большевиками а укр. повстанцям продовжуєсь далі.

Почціви „Люд“-ек в Бразилії тішиться, що знайшовся якийсь там заслужений між Ляхами канонік і совітник о. Кордуба і обходив якусь там річницю конституції ляцької. Чи се правда? — годі сказати. Если справді се зробив, то нема що й дивуватись, бо кацапня готова все вчинити. Щирий Українець се-го не зробить та за сим приміром не піде.

Кацап лизун, тай підлим лизуном всегда остане.

Нема чого тішитись, коли на 3000 священників знайшовся лиш один прихильник конституції ляцької.

З Бразилії.

Гріппа в Бразилії держиться та гостить по ріжних місцевостях. Стеречись треба перестуди та коли бересь до кого, сейчас кластись до ліжка.

Банкротство ріжних фірм в Бразилії — се на порядку деннім.

По залізницях в Бразилії лучають ся в послідних часах часто випадки крадежий.

В Рію так велике було розбурханє моря, що люди ще такого не памятають.

По Рію проходжуються відважні вояки Врангля та чекають, коли рубель піде в гору. Тепер дають їм за 1000 рублів заледви 10\$.

(Дальше).

X.

Тяжко були йти під гору поміж тернями по скалах, але наш малий Петрик тішився тим, гадав, що що крок то ближше до дому. Та так оно й було-б, як би не нова біда. Ледви що показався за гори, запали его три розбійники. Пізнали, що є сином воеводи з замку Браніца. — „Хлопче,“ сказали ему, не пустимо тебе, доки твоя бабка не зложить нам за тебе два тисячи дукатів окупу.“

Бідному Петрикови сумно якось стало, почувши таке, але не тратив надії. Побачив у них горного коня, котрого они що лишень украли; ще осідланий. Дочекався щасливої хвилі, неспостережено донав коня і в млі ока був на нім. Кінь, почувши на собі їздця, пустився чвалом просто до дому свого пана. Тупіт кінський отверезив розбійників, пустились за ним в погонь, та дарма. Стріляли за ним, але кулі їх якось щасливо минали коня і Петрика. За якої чверть годни не видно було вже ні ліса, ні розбійників.

— Як-же то я тішив би ся, як би кінь ніс мене до нашого замку — гадав собі Петрик а то бог знає, куди він летить... За яку годину показався за великанських дерев замок. Петрикови дух вступив, пізнав, тут він був раз якось з бабкою, то замок воеводи Луняча. Кінь зржав, звільнив кроку і вневдовзі показались слуги і господар замку. Тішились конем, що вирвався з рук розбійників, але разом не могли собі того розяснити яким то чином малий хлопчина взявся на кони. Зсаджують его з коня, ведуть перед воеводу, а він безбоязно оповідає все, як сталося.

Тимчасом поздіймали з коня всі тлумки які були на нім, принесли до воеводи отвирають, а там безліч золота та всяких дорогих самоцьвітів.

(Далі буде.)

Оголошення.

Де є Максим і Ксеня Чепіль? Іван, Михайло і Марія їх діти? Походять з села Вербова пов. Бережани. Пошукує їх Анна Чепіль замешкуюча в Америці. Зголоситися треба на адресу: Basilio Sloboda, Jangada, via União da Victoria, Sta. Catharina — Brazil. або: Anna Shepil, 6 Awdrey, Providene R. I., North America.

Іван Саган — Мавріса — продає шакер з помешканєм, гервою — водою. Хто хотівби купити, най зголоситися до властителя шакуру.

CONSULTORIO CIRURGICO — MEDICO

Dr. José Mendes de Araújo

Бувший славний асистент великого шпиталю S-ta Casa da Gamboa, Maternidade e Polyclinica do Rio de Janeiro.

Лічить з великим успіхом слабости жіночі і дітей.

Dr. José Queiroz Guimarães

Бувший асистент великого шпиталю S-ta Casa da Gamboa, Maternidade e Polyclinica do Rio de Janeiro.

Лічить успішно слабости нервові, недуги жепщин і дітей.

При ліченю недуг крови уживаєсь 914 і 606.

Ціни приступні. В заведсню візита коштує 5\$ в домі слабого 10\$.

Поза містом платиться від години.

GUARAPUAVA, Praça 7 de Setembro

В. Кун і Син.

Іпіранга — Гважувіра — Парана

Поручаю мій склеп при фабриці канфляшковых, купую великі продукта краєві, продаж гуртовна і деталічна.

W. Kuhn & Filho,
Guaçuvíra — Paraná

ПЕРША УКРАЇНЬСЬКА МАЛЯРСЬКО-АРТИСТИЧНА РОБІТНЯ І ШКОЛА

С. ГОРБАЧА.

Виконуються артистично малярські роботи, як мальованне декорації домів, церков і образів нашого стилю і обрядуга взагалі всякого рода роботи малярські.

S. HORVATCH
CURITYVA r Barão do Rio Branco 19
с. р. 187.

Др. Мирослав Шеліговський

ЛІКАР І ОПЕРАТОР
CURITYVA
Rua S. Francisco № 25

Бувший асистент клінік європейських.

Лічить після найновішої системи. Виконує всякі операції хірургічні. Посторонніх слабих приймає на ліченє і побут у своїй клініці. Лічить лучами «Roentgen». Посідає власну лабораторію до оглядин хемічних і мікроскопичних, та всяких інших оглядин крови и слабостих внутренних.

Порада устно і лисовно. — Мож розмовитись по українськи.

Др. Александер Нікольський.

Славний спеціаліст з Європи, теперішній лікар при українським шпитали в Прудентополи, поручає всім терплячим Українцям так мущинам, як і жепщинам свої успішні лікарські услуги.

Dr. ALEXANDRE NIKOLSKYI.
Prudentopolis — Paraná.

Години урядові від 9 рано до 9 вечер; від 3 до 5 години пополудни в українським шпитали. (Безплатно для бідних).

BEBAM AS CERVEJAS da ATLANTICA

CAIXA
POSTAL
246.

TELE-
PHONE
154.

Atlantica — Lucilana
Curitiba — Porter

ВЖЕ ПРОБУВАЛИСЬТЕ ПРОДУКТА ПИВОВАРНІ АТЛАНТИКИ Т. А. (ул. Ігвасу — Куритиба)???

ПИВА

ЯСНІ: Атлантика Люзитана, Гамбург, Куритиба, Паранаенсе; ТЕМНІ: Мюнхен, Кульмбах, Демократа, Портер.

УКРАЇНЬСЬКИЙ СКЛЕП КОСТЯ ОДРЕЦЬКОГО

В АНТОНІЙО РЕБОУСАС — ПАРАНА

Один з найбільших і найстарших склепів у цілім муніципю Іраті

Продаю товари ріжнородні — яких справді хто забачає — ФАЗЕНДА — ЗЕЛІЗО — ЗНАРЯДИ домашні, кухонні і усе, що потрібне до ужитку домашнього і рільничого.

Напитки ріжнородні. Скуповую герву. На складі КАВА — ЦУКОР — усеї споживчі товари. Капелюхи — стрільні артикули — окраси зі золота ли брошки, перстені, ланцуски до годинників іт.д. Чого Вам треба — купите і будете вдоволені.

Constantino Odreckyi
Antonio Rebouças — Paraná

НАЙБІЛЬШИЙ СКЛЕП ВАСИЛЯ ВОЙТОВИЧА у Прудентополи

Містить усякі найпотрібніші знаряди господарські — різничі, як також ріжного рода матерій, від найтанших до найдорозших: касеміри, чисто вовняні пали, готові убраня, коши, полотна, хустки, стяжки, капелюхи соломяні нитки до шитя, вишивана і ручних робіт, зимові шалі, перфуми, перфумоване мило, скло, начинє кухонне, залізо, машини до шитя, парові машини іт.д.

CASA „DNISTER“

НАЙБІЛЬШИЙ УКРАЇНЬСЬКИЙ СКЛЕП В УНІЙОВ ДА ВІКТОРІЯ,
КУЧМИ І ДУНЦЯ.

Маємо на складі ріжнородні товари, як: фазенда, армариньо — начине, кухонне, напитки краєві і заграничні, залізо і всякі продукта споживчі.

Також виконуємо кравецьку роботу після замовлень.

ЦІНИ НАЙПРИСТУПНІЙШІ.

Українці! Попирайте завсїгди лиш своїх!

CASA „DNISTER“
de Kutchma & Dunetz.

Rua Visconde de Nacar — União da Victoria — Paraná.

Кривава книга.

15)

МАТЕРІЯЛИ ДО ПОЛЬСЬКОЇ ІНВАЗІЇ НА
УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ СХІДНОЇ ГАЛИЧИНИ
1918/1919 РОКУ.

(Дальше.)

19. В КОЦУРОВІ (повіт Бібрка), прийшла жандармерія арештувати Івазя Свєсика, без причини за те тільки, що він

селян і крім того багато людей побили прим. Глуш у. (Свідок Я. Г.)

24. У ЛЬВОВІ лежало в таборі інтернованих двох хорих на тиф українських залізничників. Їм заявили Поляки що віддадуть їх до шпиталю лише під цєю умовою, якщо вони зложать службову присягу на вірність польській державі,
(Далі буде).

Atlantica
Luzilana
Curitiba — Porter

ВЖЕ ПРОБУВАЛИСЬТЕ ПРОДУКТА
ПИВОВАРНІ АТЛАНТИКИ Т. А. (ул.
Itvasey — Куритиба)???

ПИВА

ЯСНІ: Атлантика, Люзитика, Гамбург,
Куритибана, Паранаенсе; ТЕМНІ:
Мюнхен, Кульмбах, Демократа, Портер.

НАПИТКИ:

Атлянта, Більц, Вода Столова, Жень-
бре; ГАЗОЗИ: з Цитрини, Абакаші, Ма-
лин, Помаранч, Содова вода.

Панове Хлібороби! Купуємо кожду
скількість ячменю і платимо найлучші
ціни! Роздаємо також насіне ячменю
за контрактом і продаємо вибране
насіне ячменю.

Сухі дріжджі Атлантики є найлучші і
економічні.

Одинокий склад нашої пивоварні у
Прудентополи в домі п. М. Козловського.

Гавриіл П. Шірес

КУРИТИБА

Площа Мунісіпал ч. 1—4
Скринка поштова ч. 74 — Телеф. ч. 172
Адрес телеграфічний: „Gabriel“

МАТЕРІЇ — АРМАРИНЬОС.

Продаж гуртовна.

Одинока фірма, яка спроваджує то-
вари впрост з першорядних фа-
брик краєвих і заграничних.

Представитель фірми, М. Войтович, об-
іадає Парану, С. Катарину, Р. Гранде.

у Прудентополи

Містять усякі найпотрібніші зяря-
ди господарські — рілничі, як також
ріжного рода матерій, від найданних
до найдорозших: касеміри, чисто вов-
няні пали, готові убраня, коци, полот-
тна, хустки, стяжки, капелюхи солом'яні
нитки до шитя, вишиваня і ручних ро-
біт, зимові шалі, перфуми, перфумова-
не мило, скло, начиня кухонне, залізо,
машини до шитя, порох, шріт, фугети,
славна паста «фаворіта», шнурівки,
книжки, та прибори шкільні.

Напитки краєві і заграничні.

На складі завсїгди: хміль, олій до
фр. рб, свічки стеаринові, а подостат-
ком муки найліпших марок, соли ме-
леної, грубої і рефінованої столової,
нафта, тютюн, риж, цукор, фарина ку-
курузяна і мандьокова, фасоля, кава
палена і зернятами, чай з Індій.

Скуповую на більшу скалю герву і
інші продукта кольонійні.

Wasilio Woitovycz

Prudentopolis Parana

СКЛЕП НИКИТИ ДОНЯКА

в місті Іраті

є знаний усім, так в Іраті як і з
подальших околиць зі свого великого
склепу, який отворив ще в р. 1908
у великім мурованім домі враз з при-
ютом для подорожуючих до Пруденто-
поля і звідтам до Іраті. Кождий, хто
заїде у його дім, знайде вигідну обслу-
гу, як також зможе набути у склепі
усе, що йому потрібне до ужитку до-
машнього і рілничого.

Купую герву-мате і інші продукта
хліборобські.

В разі потреби винаймаєсь власна фі-
ра до Прудентополя і кольонії Іраті.

УКРАЇНСЬКА ТОРГОВЕЛЬНА СПІЛКА

ОДРЕЦЬКІЙ — КОЗАКЕВИЧ

ІРАТІ — ПАРАНА

ПОРУЧАЄМО усім Українцям в Іраті і подальших околиць товари нашого
склепу, який є завсїгди заосмотрений в рілнородні фазенди, Seccos e Molhados,
залізя, начиня кухонне і прочі зяряди рілничі.

СКУПОВУЄМО ГЕРВУ, ВІСК, МІД, і інші продукта кольонійальні.

Випродаж гуртовна і деталійчна.

Для пп. Каросників кукурузи і січки не брак!

ODRECKYI & KOZAKEVYCH

Iraty — Адреса телеграфічна „Kozak“ — Parana

Печастня оо. Ваилян в Прудентополи.

УКРАЇНСЬКІ ЗЕМЛІ СІДНОЇ ГАЛІЦЬКИ
1918/1919 РОКУ.

(Дальше.)

19. В КОЦУРОВІ (повіт Бібірка), прий-
шла жандармерія арештувати Іваая Си-
сака, без причини за те тільки, що він
належить до свідомійших селян та не
знайшовши його дома, зрабували йому
річи варгости кілька тисяч корон. Тому,
що Сисак скрився перед переслідуванням
в лісі, польська жандармерія знуцалася
над його родиною і рабувала його госпо-
дарство. (Свідок Е. С.)

20. В КОПИЧИНЦЯХ побили польські
улави 27 стрільців і двох старшин на-
гайками, кождому відчислили по кількаде-
сять нагаїв, а опісля гнали їх пішки по-
перед себе в той спосіб, що самі їхали
чвалом на конях, а їм веліли побіч себе
бігти, та підганяли їх і прозивали най-
поганішими словами. Передаючи їх опі-
сля в руки жандармерії, взивали її, що-
би добре з ями «справитись». По дорозі
в Озірній, біли польські військові стар-
шини і цивільні Поляки полонених ук-
раїнських старшин по лиці і голові, ви-
крикуючи: «голова банди» і т. п.

21. В КОТІВБИ (коло Копичинець),
побили 7. червня 1918 польські легіоне-
ри Варвару Черниш крісами і тростиною
по цілім тілі за те що упоминалася о
зворот зрабованих її польськими легіоне-
рами 3610 к. Її мужа Івана і сина Іль-
ка приарештували, гяжко побили і ви-
везли кудись так, що досі не знати, де
вони діваються. А це зробили тому, що
вони посміли гасити вогонь у селі, яке
Поляки підпалили.

Також побили там тяжко прикладами
крісів і дротяними нагайками Теклю Са-
гайдак дня 7. червня 1919 (Свідок Т.
С.)

22. В КРОШІВНИКУ СТАРІМ (повіт
Дрогобич) біли польські легіоністи 11-лі-
тнього хлопця, Гриця Колібанка нагайми
через 4 години і грозили, що йому по-
ломлять руки і ноги, а Михайла Орни-
ча 55-літнього господар так біли, що
поломили йому руки.

Людей привлазували в цім селі жандарми
до возів і веліли їм бігти за возами, при-
чім голих, гнали з цей спосіб людей, для
більшої паруги вбпвали вінцями з бока-
лів. (Свідок М. О.)

23. В ЛАПШИНІ (повіт Бережани),
рабували польські жовнярі, українських

ких залізничників. Їм залізничники
що віддадуть їх до шпиталю лише під
цею умовою, якщо вони зложать службо-
ву присягу на вірність польській держа-
ві, (Далі буде).

ПОЗІР! — ПОЗІР!
УКРАЇНЦІ В ПРУДЕНТОПОЛИ І ОКОЛИЦЯ!

Теодор Савечка

отворив робітню ковальську. Може кождий
дістати з доброї стали фойси, сокири,
серпи поодинокі або й тузінами. Кув во-
зи, направляє ушкоджені й виконує взага-
лі всякі роботи, входячі в обсяг цього фаху.
Робота совісна — ціни приступні.

Кождий Українець повинен се вже раз
зрозуміти, щоб лиш своїх ремісників під-
пирати!

Theodor Savetchka

Prudentopolis Parana

КАВА З ФАБРИКИ

S. JOÃO

— de —

ANTONIO CANDIDO CAVALIM
Iraty — С. № 21 — Parana

Зайдіть, а там дістанете каву найлучшої
сорти, без домішок — ароматичного запа-
ху та і тано, як в жаднім іншій склепі.

Позір Українці оселі Прудентопільської!

Заким маєте гадку іти в процес, або до суду
то вступіть, та порадьтеся п. В. Лопатюка,

Всякі записи, розписи, рекремента, щоб они
були добрі, мусять бути добре зроблені. Зро-
бити може найлучше, лиш свій чоловік.

Тому ідіть, предловіть своєю українською
мовою, а п. Василь Лопатюк залагодить добре,
тай і тано.

УКРАЇНСЬКА ТОРГОВЕЛЬНА СПІЛКА ЛІНІЯ ЕСПЕРАНСА — ПРУДЕНТОПОЛІС

Поручаємо наш ново-отворений склеп, в
котрім мож набути всего — добре і тано.
Маємо всякі матерій, капелюхи, убраня
готові, пали парасолі, як також всякого
рода заліззя.

Продаємо сіль, муку, каву в зернятах і
мелену і все, що тільки забажаєте.

Ціни умірковані і продається все танше,
як у інших торговлях.

Купуємо, герву, мід, віск, масло і прочі
продукта кольонійальні.

Памятайте, що вже раз треба поняти
сей великий клич: „СВІЙ ДО СВОГО!“

З глибоким поважанем

Семчишин — Опушкевич & Спілка.